

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2885/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Божицара Вујичића, Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Ђилас, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 626/2019 од 24.04.2019. године, у седници од 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављене против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 626/2019 од 24.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 626/2019 од 24.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 647/2018 од 20.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужље. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 3. став 1. која се односи на прилог број .. обавезни елемент Уговора број .. тачка 3. подтачка 5. у коме је садржана накнада за одобравање Уговора о готовинском кредиту од 14.09.2016. године, што је тужена обавезана да призна и трпи. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужилци исплати 7.400,00 динара са законском затезном каматом од 14.09.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 48.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 626/2019 од 24.04.2019. године, делимично је усвојена жалба тужилце и преиначена првостепена пресуда у делу о трошковима парничног поступка, тако што је тужена обавезана да тужилци поред износа од 48.300,00 динара исплати још 9.000,00 динара, под условима и на начин као у првостепеној одлуци. У преосталом делу је првостепена пресуда потврђена и жалбе парничних странака су одбијене. Одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Побижана пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда израженим у одлукама тог суда, као и у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 22.05.2018. године, према коме банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којим се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава, под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштања кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита, или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и у процентуалном износу и наплаћује се само кроз обрачун ефективне каматне стопе. С обзиром на наведено, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 07.03.2018. године, тражена је исплата износа од 7.400,00 динара.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић